

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/51/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623010261
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2024:5623010261.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom na hlavnom pojednávaní dňa 31. 1. 2024 v Liptovskom Mikuláši takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B. C. D. B. E. C., nar. XX. XX. XXXX v F. G., trvale bytom H. XXX/X, F. G.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o,

že

dňa 19. 3. 2023 v čase o 12.09 hod. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov viedol osobné motorové vozidlo zn. Audi Q7, ev. č. F. pod vplyvom návykovej látky po miestnej komunikácii č. 1/18 po ulici 1. mája smerom na mestskú časť Okoličné v meste Liptovský Mikuláš, pričom predmetné vozidlo bolo hliadkou Obvodného oddelenia PZ Liptovský Mikuláš predpísaným spôsobom zastavené pri rodinnom dome na Ul. 1. mája 4706/130A, Liptovský Mikuláš, kde pri následnej kontrole bol podrobený dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu prístrojom AlcoQuant 6020 plus, sériové číslo A409126, pričom touto skúškou mu bola nameraná hodnota 0,52 mg/l, čo je v prepočte 1,08 promile alkoholu v krvi,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 289 ods. 1, § 38 ods. 2 (§ 36 písm. l/, § 37 písm. m/) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu súd výkon trestu odňatia slobody podmienienečne o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd u r č u j e skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/, § 74 ods. 1 Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanému ambulantné ochranné protialkoholické liečenie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal dňa 5. 6. 2023 obžalobu na A. B., stíhaného za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe opísanom vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný A. B. po poučení podľa § 257 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Obžalovaný odpovedal áno na otázky

podľa § 333 ods. 3 písm. c/ Tr. poriadku, či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, podľa § 333 ods. 3 písm. d/ Tr. poriadku, či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,

podľa § 333 ods. 3 písm. f/ Tr. poriadku, či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona,

podľa § 333 ods. 3 písm. g/ Tr. poriadku, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za prečin jemu kladený za vinu a

podľa § 333 ods. 3 písm. h/ Tr. poriadku, či sa obžalovaný priznal dobrovoľne a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona.

Prokurátor a obhajca navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd prijal uvedené vyhlásenie obžalovaného, ktorému nasvedčujú aj ďalšie dôkazy zadovážené v prípravnom konaní a to predovšetkým výpoveď svedka A. H. a zápis o dychovej skúške. Svedok H. vo výpovedi potvrdil, že hliadka polície, ktorej bol členom, zastavovala v inkriminovaný deň vozidlo vedené obžalovaným a vyzvala obžalovaného na podrobenie sa dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu. Zápisom o dychovej skúške mal súd preukázané množstvo alkoholu v dychu obžalovaného. Z dôkazov zadovážených v prípravnom konaní vyplýva, že konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Vyhlásením o tom, že obžalovaný je vinný zo spáchania skutku, ktoré súd prijal, obžalovaný nenamietal skutkové závery obžaloby ani právne posúdenie skutku, čím sa vzdal práva na dokazovanie viny. Súd zároveň vyhlásil, že nevykoná dokazovanie súvisiace s priznaným skutkom a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Vzhľadom na súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, súd ho uznal vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona.

G. C. G., znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vypovedala na hlavnom pojednávaní zhodne ako v písomnom znaleckom posudku č. 4/2023. Vo svojej výpovedi uviedla, že obžalovaný netrpí na prejavy duševnej choroby, psychózy v pravom slova zmysle. V popredí klinického obrazu sú prejavy psychickej poruchy, a to porucha psychiky a správania pri užívaní alkoholu – syndróm závislosti od alkoholu, etylizmus hodnotený podľa Jellínka ako II. až III. vývojové štádium. Na iných psychotropných látkach nie je závislý. Jeho pobyt na slobode zo zdravotného psychiatrického hľadiska, čo sa týka alkoholu, je potenciálne nebezpečný pre spoločnosť a pri ďalšom užívaní alkoholu by sa mohol dopustiť podobného skutku. Znalkyňa odporučila uložiť obžalovanému ústavné ochranné protialkoholické liečenie. Obžalovaný znalkyni ku skutku uviedol, že v uvedený deň pil alkohol. Zavolať mu kamarát, aby odviezol ženu do nemocnice. Napriek tomu, že vedel, že ma pozitívne alkoholické

nápoje, sadol do osobného motorového vozidla smerom na Nábrežie, kedy povedal kamarátovi, že pil alkohol. Zatelefonoval mu, že mu nemôže pomôcť s odvozom. Kamarát mu povedal, že sa zariadi inak. Obžalovaný mal tam nechať osobné motorové vozidlo a ísť domov iným spôsobom, ale on mal požitý alkohol, v krvi mal cez 1 promile a tak sa rozhodol, že ide domov na motorovom vozidle. Mal uvoľnené zábrany a na prvom mieste mal emócie. Možno mal radosť, že ide rýchlo. Tým bol nebezpečný k sebe a druhým v cestnej premávke. Nebral do úvahy rozumnú úvahu, že v takom stave nemôže viesť osobné motorové vozidlo. Policajtom bol nápadný rýchlou jazdou, oni ho zastavovali zvukovým signálom, znamením Stop, ale hneď nereagoval a zastavil neskôr. Keď ho znalkyňa vyšetrovala, nemal vegetatívnu odvykaciu symptomatiku, netriaslo ho, nebol spotený. Povedal jej, že na preventívne prehliadky chodí pravidelne, z poslednej jej doniesol výsledok pečefňových testov. Skutočnosť, že nemal vegetatívnu odvykaciu symptomatiku a v poriadku pečefňové testy, nevylučuje, že môže mať túžbu po alkohole a v stave jednoduchej opitosti viac ako 1 promile sa mu uvoľnia zábrany. Opakovane mu bolo vysvetľované, že nemôže jazdiť pod vplyvom alkoholu. Už absolvoval ústavnú ochrannú protialkoholickú liečbu počas výkonu trestu odňatia slobody a mal ambulantnú liečbu. On má psychickú závislosť od alkoholu a ambulantná ochranná protialkoholická liečba by u neho neplnila svoj zámer. Z uvedeného dôvodu doporučila ústavnú liečbu. Neuvedomuje si, že keď je to jazda na motorovom vozidle nad 1 promile, je tým nebezpečný pre cestnú premávku aj pre seba aj pre ostatných účastníkov cestnej premávky. Menovaný sa opakovane dopustil priestupku proti pravidlám v cestnej premávke. Na otázku, aký súvis má porušenie pravidiel cestnej premávky zo strany obžalovaného s užívaním alkoholu, uviedla, že celkovo sa pravidlá cestnej premávky majú dodržiavať. Obžalovaný jej pri vyšetrení tvrdil, že abstínuje 7 rokov. Znalkyňa k uvedenej skutočnosti nemala žiadne objektívne údaje, ako napríklad od rodiny, susedov, spolupracovníkov. V roku 2015 alebo 2016 absolvoval ústavné ochranné protialkoholické liečenie a potom sa dva roky podroboval ambulantnému liečeniu u G. I.. Menovaná lekárka na základe výsledkov liečenia podala na súd návrh, ktorý zrušil ochranné liečenie obžalovaného. Znalkyňa nekontaktovala v rámci znaleckého vyšetrenia G. I. z toho dôvodu, že jej obžalovaný tvrdil, že 7 rokov ku nej nechodil. Znalkyňa nemala vedomosť o probačnom dohľade nad obžalovaným, pretože jej to nepovedal. Skutočnosť, akým spôsobom prebiehal probačný dohľad nad obžalovaným v minulosti, nemá žiadny vplyv na závery jej znaleckého posudku, keďže ona riešila skutok z 19.3.2023. Ústavné liečenie odporučila aj z toho dôvodu, že obžalovanému bolo v minulosti dvakrát vysvetľované, aby alkohol nepil a pod vplyvom alkoholu nesadol za volant, pretože mal aj ambulantnú liečbu a tiež probačný dohľad. Napriek uvedenému 19.3.2023 pod vplyvom alkoholu sadol za volant a nekonal racionálne. Obžalovaný jej predložil výsledky pečefňových testov z apríla 2023. Znalkyňa nemala výsledky v uvedených testoch za obdobie jedného, resp. dvoch rokov, pričom obžalovaný jej nedoniesol výsledky krvného obrazu. Ak by aj uvedené podklady doniesol, nemalo by to vplyv na závery jej znaleckého posudku. Sú aj prípady, že niekto dlhodobo požíva alkohol a pečefňové testy má v norme. Ak by výsledky pečefňových testov boli 7 rokov v norme, u obžalovaného by stále trvala na ústavnej ochrannej protialkoholickú liečbu. Na otázku, na základe čoho dospela k záveru, že v popredí klinického obrazu u obžalovaného sú prejavy poruchy psychiky a správania pre užívanie alkoholu, uviedla, že vychádza len z vyjadrenia obžalovaného, že mal túžbu po alkohole, pil nekontrolovane. Kontrolovane by pil vtedy, ak by si dal dva deci piva a nie dve plechovky piva. Na otázku, aby vysvetlila nárazové pitie zo strany obžalovaného, uviedla, že on alkohol nepije každý deň, pije ho nárazovo, teda má v tom tréning. Keď má jedno promile, je schopný komunikácie, schôdze, sadnúť za volant a viesť vozidlo. Obžalovaný bagatelizuje pitie alkoholu v tom, že si dá dve plechovky dvanásťstupňového piva a sadá za volant. Nemá vedomosť o tom, že okrem prejednávaneho skutku sú u obžalovaného prítomné poruchy správania vyvolané požívaním alkoholu, ale 17-krát sa dopustil porušenia pravidiel cestnej premávky. Na otázku, či pri vypracovaní znaleckého posudku zohľadňovala skutočnosť, že obžalovaný v minulosti absolvoval ústavné ochranné protialkoholické liečenie, následne ambulantné, z ktorého bol prepustený pre splnenie účelu, uviedla, že sa viac zamerala na skutok, ktorý mal obžalovaný spáchať. U obžalovaného je psychická závislosť, ktorá nesúvisí s výsledkami pečefňových testov. Osoby, ktoré majú psychickú závislosť od alkoholu, sa k tomu väčšinou vracajú.

Podľa evidenčnej karty vodiča obžalovaný má udelené vodičské oprávnenie od roku 1994 pre kategóriu B, C, AM a T, od roku 2004 pre kategóriu B1 a C1 a pre zostávajúce kategórie od roku 2021. V evidenčnej karte má evidovaných 17 priestupkov spáchaných na úseku cestnej premávky za obdobie od roku 2010 do roku 2022, ktoré boli vybavené v blokovom konaní. Obžalovaný tiež spáchal dňa 30. 5. 2010 priestupok za vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, za ktorý bol postihnutý zákazom činnosti viesť motorové vozidlá a od výkonu jeho zvyšku bolo upustené.

V evidencii priestupkov má obžalovaný nad rámec obsahu evidenčnej karty vodiča evidovaný jeden záznam o priestupku z augusta 2022, ktorý bol objasňovaný mestskou políciou a vybavený uložením blokovkej pokuty.

Podľa správy o povesti obžalovaného z miesta trvalého bydliska menovaný je prihlásený k trvalému pobytu na adrese H. XXX/X F. G., je rozvedený. Na Mestskom úrade nebolo voči menovanému vedené priestupkové konanie.

V registri trestov má obžalovaný päť záznamov o odsúdení, z toho štyri odsúdenia sú takej povahy, že sa na obžalovaného hľadí ako na neodsúdeného. Naposledy bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/70/2015 zo dňa 2. 7. 2015, právoplatným toho istého dňa, za prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zákona a za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona, prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/, d/ Tr. zákona a zločin útoku na orgán verejnej moci podľa § 321 ods. 1, 2 Tr. zákona na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne mu bolo uložené ústavné ochranné protialkoholické liečenie. Uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 13PP/92/2017 zo dňa 26. 10. 2017 bol A. B. podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody s určením skúšobnej doby vo výmere 4 roky, súčasne bol nariadený probačný dohľad nad menovaným vo výmere 2 roky a zákaz požívania alkoholických nápojov. A. B. sa osvedčil v skúšobnej dobe podmieničného prepustenia. Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 15Nt/24/2017 zo dňa 12. 4. 2017 súd zmenil ochranné protialkoholické liečenie u menovaného z ústavnej formy na ambulantnú, v ktorej bude pokračovať aj po skončení výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3Nt/18/2021 zo dňa 8. 9. 2021, právoplatným dňa 13. 10. 2021 súd prepustil menovaného z ambulantného ochranného protialkoholického liečenia z dôvodu naplnenia jeho účelu.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, t. j. priznanie sa obžalovaného k trestnej činnosti a jej úprimné oľutovanie, a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, t. j. právoplatné odsúdenie obžalovaného za iný trestný čin pred spáchaním súdeného skutku. Pri rovnakom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa trestná sadzba (až na rok), podľa ktorej sa trest ukladá, nemení.

Obžalovaný od potrestania v roku 2015 stojí pred trestným súdom prvýkrát, z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody bol podmienične prepustený v októbri 2017, pričom sa osvedčil v skúšobnej dobe podmieničného prepustenia z výkonu naposledy uloženého trestu odňatia slobody. Od jeho podmieničného prepustenia do spáchania súdeného skutku uplynula doba viac ako 5 rokov, počas ktorej sa spôsobom svojho života nedostal do rozporu so zákonom v trestnoprávnej rovine. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, postoj obžalovaného k súdnej trestnej činnosti, skutkové okolnosti (mieru ovplyvnenia alkoholom), ako aj význam záujmu chráneného Tr. zákonom, ktorý bol konaním obžalovaného dotknutý, je na naplnenie účelu trestu z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie postačujúci podmieničný trest odňatia slobody vymeraný v prvej polovici sadzby s určením skúšobnej doby vymeranej rovnako v prvej polovici sadzby. V súvislosti s návrhom na uloženie peňažného trestu súd uvádza, že obžalovanému už v minulosti bol uložený peňažný trest za trestný čin výtržníctva. Uvedený miernejší trest nemal požadovaný výchovný účinok, keďže A. B. sa po jeho uložení opakovane dopustil trestnej činnosti vrátane aktuálne súdeného skutku. Skutočnosť, že odsúdenie za uvedený trestný čin je zahladené, nelikviduje samotnú skutočnosť, že sa obžalovaný dopustil skutku majúceho znaky uvedeného trestného činu. U obžalovaného je prítomný syndróm závislosti od alkoholu, preto je nevyhnutné, aby práve hrozba výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody pôsobila výchovne na obžalovaného a odradilo ho od spáchania rovnakej, prípadne inej trestnej činnosti. V nadväznosti na uvedené zistenia by bolo uloženie peňažného trestu neprímerane mierne. Vyššie uvedené platí aj vo vzťahu k úvahám o uložení iného alternatívneho trestu (napr. trestu povinnej práce).

Obžalovaný spáchal stíhaný skutok v súvislosti s vedením motorového vozidla, preto mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Výmera trestu je úmerná osobe obžalovaného, spôsobu jeho doterajšieho života, jeho postojom ku súdenému skutku a k dodržiavaniu pravidiel cestnej premávky, ako aj miere ovplyvnenia alkoholom. Účelom trestu zákazu činnosti je dočasne znemožniť výkon

uvedenej činnosti, pri ktorej sa páchatel' dopustil trestného činu. Takto uložený trest a jeho výmera naplnia zmysel tohto trestu.

V zmysle ust. § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona súd uložil obžalovanému aj ochranné protialkoholické liečenie. Podkladom pre jeho uloženie bol znalecký posudok, resp. výpoveď znalkyne G. C. G.. Súd mal jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa dopustil prejednávaneho skutku pod vplyvom návykovej látky (alkoholu), ako aj v súvislosti s jej užívaním, keďže obžalovaný podľa znalkyne trpel v čase spáchania skutku, ako aj v čase jeho znaleckého vyšetrenia poruchami psychiky a správania zapríčinenými užívaním alkoholu. Znalkyňa G. C. G. odporučila uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Návrh znalkyne na uloženie prísnejšej formy liečenia sa opiera v prevažnej miere o skutkové okolnosti, za ktorých mal byť skutok spáchaný, ako aj o skutočnosť že obžalovaný má vysoký počet záznamov o porušení pravidiel cestnej premávky. V prvom rade je potrebné uviesť, že súd nie je viazaný návrhom znalkyne, pokiaľ ide o spôsob výkonu ochranného protialkoholického liečenia a teda uvedený postoj znalkyne má výlučne odporúčací charakter. Pri rozhodovaní o spôsobe výkonu ochranného protialkoholického liečenia súd prihliadol na skutočnosť, že u obžalovaného na základe znaleckého vyšetrenia realizovaného znalkyňou G. G. neboli zistené žiadne prejavy, respektíve známky požitia alkoholu ani odvykacie prejavy. Uloženie ústavnej formy ochranného liečenia nemôže byť založené len na okolnostiach sprevádzajúcich spáchanie skutku, ktoré sa v ničom neodchyľujú od spáchania obdobného skutku iným páchatel'om. V súvislosti s tvrdením, že obžalovaný sa opakovane dopustil porušenia pravidiel na úseku cestnej premávky, súd zdôrazňuje, že obžalovaný za obdobie posledných 10 rokov pred spáchaním súdeného skutku sa nedopustil priestupku na úseku cestnej premávky spočívajúceho vo vedení motorového vozidla pod vplyvom alkoholu. Na základe vykonaného dokazovania neboli zistené poruchy správania obžalovaného vyvolané požívaním alkoholu. Súd tiež upriamuje pozornosť na skutočnosť, že v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod spisovou značkou 2T/70/2015 bolo obžalovanému v rámci odsudzujúceho rozhodnutia uložené aj ústavné ochranné protialkoholické liečenie. Príslušný súd následne rozhodol o zmene spôsobu výkonu ochranného liečenia z ústavnej formy na ambulantnú formu a v septembri 2021 Okresný súd Liptovský Mikuláš prepustil A. B. z ambulantného ochranného protialkoholického liečenia. Dôvodom jeho prepustenia bol naplnenie účelu ochranného liečenia, pričom súd vychádzal z návrhu ambulantnej lekárky, u ktorej sa obžalovaný podroboval výkonu ochranného protialkoholického liečenia. Nemožno tiež prehliadnuť, že súčasťou podmieneného prepustenia obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody (v októbri 2017) bol nielen nariadenie probačného dohľadu nad správaním menovaného, ale aj súdom uložený zákaz požívania alkoholických nápojov. Na základe vykonaného dokazovania súd nemal preukázané porušenie podmienok probačného dohľadu zo strany obžalovaného vrátane porušenia zákazu požívania alkoholu v sledovanom období. S prihliadnutím na všetky vyššie uvádzané okolnosti súd rozhodol o uložení ochranného protialkoholického liečenia v ambulantnej forme.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného
obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného,
ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného,
poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu,
zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.